

РЕШЕНИЕ

№ 4088

гр. София, 09.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 25.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7107** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Производството е образувано по жалба на Б. С. Л. и К. Д. В. и двамата от Г. С. срещу мълчалив отказ по молба № ОИ – 17 – 93 от 30.07.2010г. на К. на СО – район „И., да бъде заверена молба – декларация на жалбоподателите за извършване на обстоятелствена проверка за имот пл. № 24, находящ се в землището на Г. Нови И, м. „Радеви круши”.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, тъй като счита, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен, защото административният орган не се е произнесъл в срока по чл. 57 ал. 2 от АПК. Твърди, че дадените му указания с писмо от 03.08.2010г. не са довели до удължаване на срока за произнасяне на административния орган, поради това, че изисканите от тях с писмото документи, е невъзможно да бъдат представени, защото за издаването им се изисква да бъде удостоверено право на собственост върху имота, а искането им е именно във връзка с придобиване на имота по давност. Искат да бъде отменен оспореният мълчалив отказ и преписката да бъде върната на ответника за произнасяне.

Ответникът К. на СО – район „И., чрез процесуалния си представител юрк. М изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като не се касае за мълчалив отказ. Твърди, че това е така, тъй като на жалбоподателите са дадени указания за окомплектоване на административната преписка с цел по – нататъчното ѝ процедиране. Исква жалбата да бъде отхвърлена.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от страни, които биха били адресати на акта, срещу акт – мълчалив отказ, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Видно от представените по делото с административната преписка доказателства жалбоподателите са подали молба – декларация с вх. № ОИ – 17 – 93 от 30.07.2010г. до К. на СО – район Нови искър и до нотариуса за издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка за имот № 24, находящ се в землището на Г. Нови искър, кв. Гниляне, м. „Радеви круши” на основание и по реда на чл. 587, ал. 2 от ГПК. С писмо изх. № ОИ – 17 – 93 от 03.08.2010г. на К. на СО – район „. И. указано на жалбоподателите да се явят в отдел „Общински имоти и жилищно настаняване” при СО – район „. И. и да представят удостоверение за предявени реституционни претенции за имота и попада ли той в терени по § 4 от ППЗСПЗЗ, издадено от ОСЗ – Нови искър, да представи актуална скица за имота от Дирекция „С кадастър”, както и документ за правото на ползване върху имота.

Във връзка с молба с вх. № ОИ – 17 – 93 от 30.07.2010г. и като не е заверил същата и като не е постановил изричен отказ К. на СО – район „. И. е постановил оспорения в това производство мълчалив отказ.

Разгледана по същество жалбата е основателна по съображенията изложени по – долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че искането е отправено до компетентен орган, в чиито правомощия е да постанови искания акт. На второ място оспореният в това производство мълчалив отказ е издаден и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, при неспазване на изискването за форма, както и при несъответствие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място настоящият състав намира, че в конкретния случай се касае за направено искане за издаване на административен акт по чл. 21 ал. 3 от АПК, съгласно който, индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказът да се издаде такъв документ, а във връзка с разпоредбата на чл. 58 ал. 1 от АПК и мълчаливият такъв. Горното е така и във връзка с § 8 от ПЗР на АПК и § 1 т. 2 б. „а” от ПЗР на Закона за администрацията. В конкретния случай жалбоподателят е поискал издаването на документ от значение за признаване на негово право на собственост, като в определения от закона 14 дневен срок не е получил отговор на искането си от административния орган.

На второ място неоснователно е възражението на ответника, че преписката на жалбоподателите е процедирана, като им са дадени указания за окомплектоване на административната преписка и представяне на документи с писмо изх. № ОИ – 17 – 93 от 03.08.2010г. Това е така, тъй като видно от съдържанието на писмото от жалбоподателите са поискани документи неотнормирани към направеното от тях искане за заверка на молба – декларация. С посоченото писмо от жалбоподателите е изискано удостоверение за предявени реституционни претенции, а в тяхното искане не се твърди

и няма предявени реституционни претенции.

На трето място в чл. 587 ал. 2 от ГПК е уредено производството по издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка. По естеството си това производство е охранително и е в компетенциите на нотариуса да откаже или издаде нотариален акт. Извън правомощията на административния орган е преценката чии са имотите, в конкретния случай имота, за който се иска заверката на молбата декларация. Задължение на органа е да удостовери, че имотът е или не е общинска собственост и да посочи свидетелите, които следва да се разпитат от нотариуса. Т.е. при положение, че жалбоподателите искат заверка на молбата – декларация с оглед снабдяването си с документи за собственост, незаконосъобразно е административния орган да изисква от тях представянето на доказателства за собственост върху имота или за право за ползване, тъй като не се касае за стартирало реституционно производство или за производство по § 4 от ППЗСПЗЗ.

На четвърто място изложените от административния орган искания в писмо № ОИ – 17 – 93 от 03.08.2010г. са извън обхвата на искането на жалбоподателите и на предпоставките, за които кметът следи при извършването на разглежданата административна услуга. А именно въпросът попада или не имота в терени по § 4 от ППЗСПЗЗ, е неотносим към поисканата административна услуга. Във връзка с гореизложеното съдът намира, че посоченото писмо от ответника изх. № ОИ – 17 – 93 от 03.08.2010г. не представлява на първо място указание за отстраняване на недостатъци по чл. 30 от АПК, както и не представлява уведомление за удължаване на срока по чл. 58 ал. 5, 6, 7 и 8 от АПК.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че в конкретния случай е налице мълчалив отказ да се извърши поисканата услуга, като издаде съответният документ, необходим в охранителното производство, като същият е постановен при неспазване на изискуемата се форма – писмената, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно изискването административния акт да е мотивиран, а в конкретния случай като въобще не е издал искания акт, а е мълчал, административният орган е постановил незаконосъобразен акт. На последно място оспореният мълчалив отказ е постановен в противоречие с материалния закон. Това е така, тъй като в производството по чл. 587 ал. 2 от ГПК административния орган е задължен да отрази дали имотът е или не е общинска собственост и да посочи трима свидетели за изясняване на фактическото обстоятелство, но няма право да преценява дали молителят е придобил право на собственост или ползване и на какви основания.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ за произнасяне по молба – декларация № ОИ – 17 – 93 от 30.07.2010г., е незаконосъобразен, поради и което следва да бъде отменен, а преписката върната на ответника за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 3 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на К. на СО – район „И. по молба – декларация вх. № ОИ – 17 – 93 от 30.07.2010г. от жалбоподателите Б. С. Л. и К. Д. В. за заверка молба – декларация за извършване на обстоятелствена проверка за имот пл. № 24, к.л. Б – 16 – 3

– Б, находящ се в землището на Г. Нови искър, м. „Радеви круши”.

ИЗПРАЩА преписката и задължава К. на СО – район „И. да се произнесе по направеното от Б. С. Л. и К. Д. В. искане за заверяване на молба – декларация вх. № ОИ – 17 – 93 от 30.07.2010г. за извършване на обстоятелствена проверка съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение, в срок от 1 (един) месец от влизане на решението в сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: